

List Jakuba

Rozdział 1

1. Jakub, Boży i Pana naszego Jezusa Chrystusa sługa, dwiemanaście pokoleniom, które są w rozproszeniu, zdrowia. 2. Za wszelką radość poczytajcie, bracia moi, gdy w rozmaite pokusy wpadniecie, 3. wiedząc, iż doświadczenie wiary waszej sprawuje cierpliwość. 4. A cierpliwość ma doskonały uczynek, abyście byli doskonali i zupełni, którym ni na czym nie schodzi. 5. A jeśli który z was potrzebuje mądrości, niech prosi od Boga, który obficie wszystkim dawa, a nie wymawia, a będzie mu dana. 6. A niech prosi z wiarą, nic nie wątpiąc, bo kto wątpi, podobny jest wału morskemu, którego wiatr wzrusza i tam i sam nosi; 7. przetoż niech on człowiek nie mniema, aby co miał wziąć od Pana. 8. Mąż umysłu dwoistego niestateczny jest we wszech drogach swoich. 9. A niech się brat podły chlubi w podwyższeniu swoim, 10. a bogaty w podłości swojej. Boć przeminie jako kwiat trawy. 11. Abowiem weszło słońce z upaleniem i ususzyło trawę, i kwiat jej opadł, i zginęła śliczność oblicza jego: tak i bogaty w drogach swoich uwiędnie. 12. Błogosławiony mąż, który zdzierżywa pokusę: bo gdy będzie doświadczony, weźmie koronę żywota, którą obiecał Bóg tym, którzy go miłują. 13. Żaden, gdy bywa kuszon, niech nie mówi, że od Boga bywa kuszon. Abowiem Bóg nie jest kusiciel złych, a sam nikogo nie kusi. 14. Lecz każdy bywa kuszony, od własnej pożądliwości pociągniony i przynęcony. 15. Zatym pożądliwość, gdy pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy wykonany będzie, rodzi śmierć. 16. Nie mylcie się tedy, bracia moi namilszy. 17. Wszelki datek dobry i wszelki dar doskonały z wysocza jest, zstępujący od Ojca światłości, u którego nie masz odmiany ani zaćmienia przemiany. 18. Dobrowolnie bowiem породził nas słowem prawdy, żebyśmy byli niejakiem początkiem stworzenia jego. 19. Wiecie, bracia moi namilszy. A niech wszelki człowiek będzie prędko ku słuchaniu, a leniwy ku mówieniu i leniwy ku gniewowi. 20. Bo gniew męża nie sprawuje sprawiedliwości Bożej. 21. Przeto odrzuciwszy wszelakie plugastwo i obfitość złości, przyjmicie w cichości słowo wszczepione, które może zbawić dusze wasze. 22. A bądźcie czynicielmi słowa, a nie słuchaczmi tylko, oszukawającymi samych siebie. 23. Bo jeśli kto jest słuchaczem słowa, a nie czynicielem, ten podobny będzie mężowi przypatrującemu się obliczu narodzenia swego we zwierciadle: 24. bo się obejrzał i odszedł, i wnet zapomniał, jakowy był. 25. Lecz kto by pilniej wejrzzał w zakon doskonałej wolności i wytrwał w nim, nie zostawszy się słuchaczem zapamiętliwym, ale czynicielem uczynku, ten błogosławiony będzie w sprawie swojej. 26. A jeśli kto mniema, że jest nabożnym, nie powściągając języka swego, ale zawodząc serce swe, tego nabożeństwo próżne jest. 27. Nabożeństwo czyste i niepokalane u Boga i Ojca to jest: nawiedzać sieroty i wdowy w ucisku ich, a siebie zachować niezmazanym od tego świata.